

ת"פ 47537/06/17 - מדינת ישראל נגד ד.ב.

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 47537-06-17 מדינת ישראל נ' ב

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
בעניין:	מדינת ישראל
ע"י ב"כ מתמחה משה אדרי	המאשימה
נגד	
ד.ב.	
ע"י ב"כ עו"ד וקסלר	הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, ובשתי עבירות של אימים בניגוד לסעיפים 192, 380 + 382(ג) לחוק העונשין התשל"ז 1977.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת ניהלו מערכת יחסים זוגית משך שנה, עד שהמתלוננת נפרדה מהנאשם כשלושה שבועות לפני האירוע. ביום 25.12.16 שלח הנאשם למתלוננת הודעה לטלפון שאם לא תחזור אליו הוא יתאבד, יקפוץ מהקומה השלישית. המתלוננת הגיעה לדירתו וכששמע שבכוונתה להזעיק למקום שוטרים תקף אותה בכך שנשך אותה בסמוך לשורש כף ידה וגרם לה חבלה של ממש בדמות סימני שיניים על עורה והמטומה תת עורית, המתלוננת משכה ידה לאחור תוך השמעת זעקת כאב. לאחר מכן אמרה המתלוננת לנאשם כי ימשיך וכי מעשיו אינם כואבים לה ובתגובה נשך אותה באמת זרועה השמאלית ולא הירפה.

באותו יום איים עליה במסרון שהיום היתה לה נקמה אבל מחר הוא זה שתהיה לו נקמה. במסרון נוסף איים עליה שהיא תשלם על הכל.

הסדר הטיעון

3. ביום 16.4.18 הציגו הצדדים הסדר לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע, יופנה לשירות המבחן. סוכם כי הצדדים ישובו להידבר לאחר קבלת תסקיר. ההגנה ביקשה כי שירות המבחן יבחן את שאלת ביטול ההרשעה. בסופו של יום הצדדים טענו לעונש ללא הסכמה עונשית.

תסקיר שירות המבחן

4. בתסקיר מיום 3.10.18 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 24, רווק, עלה ארצה מצרפת בגיל 14. בעל 10 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא. מתגורר בבית הוריו ב-- ועובד בעבודות מזדמנות. בתסקיר מתוארים קשיי ההגירה שחוותה משפחתו, הרקע המשפחתי המורכב ומצבו הרגשי המורכב של הנאשם. לנאשם רישום קודם ללא הרשעה משנת 2017 בגין עבירות רכוש שבוצעו בשנת 2012. הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירות, הביע חרטה ובושה על התנהלותו. לדבריו, ניהל קשר זוגי מורכב שהביא אותו למצב רגשי לא יציב וקושי בהפעלת שיקול דעת, לא הייתה לו כוונה לפגוע בעצמו אלא רצה לבדוק את תגובתה של בת זוגו. שירות המבחן ניסה ליצור קשר עם המתלוננת, אך לא הצליח, לדברי הנאשם המתלוננת חזרה להתגורר בצרפת. שירות המבחן התרשם כי הנאשם משקיע מאמצים לנהל אורח חיים נורמטיבי ותקין ועם זאת העריך כי קיים סיכון בינוני להישנות עבירות וכי קשר טיפולי יכול להפחית מרמת הסיכון. לאור הסכמת הנאשם לשתף פעולה, המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם במבחן למשך שנה וחצי, לצד צו של"צ והתחייבות כספית. בשל הפגיעה האפשרית ביכולת התעסוקה העתידית של הנאשם המליץ שירות המבחן לבטל ההרשעה.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה הגישה רישומו הקודם של הנאשם, הגישה תעודה רפואית של המתלוננת וצילום החבלות. הפנתה לחומרת העבירות, לערך המוגן שנפגע, לדבריה לאור חומרת העבירות לא ניתן להימנע מהרשעה, לשיטתה מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שאפשר שירוצו בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל. ביקשה שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן, לטענתה מדובר בנאשם שלא עבר הליך טיפולי משמעותי ולא נערך האיזון הראוי אל מול הנזק שנגרם למתלוננת. לאור האמור עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם מאסר קצר ברף התחתון של המתחם, שיכול וירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה קנס ופיצוי משמעותי.

6. ב"כ הנאשם, הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לאמור בתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא, השקיע מאמצים בניהול חיים נורמטיביים. לדבריה, מדובר בנאשם צעיר ובאירוע חד פעמי על רקע משבר ביחסים. ציינה את ההליך הטיפולי שעבר הנאשם במסגרת צו מבחן בתיקו הקודם. לדבריה הנאשם אינו בקשר עם המתלוננת שיכול וכבר לא גרה בארץ, הנאשם מחפש עבודה בתחום האבטחה ושוקל ללמוד לימודי הנדסאי והרשעה תפגע ביכולתו לעסוק בתחומים אלו. על כן ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולבטל ההרשעה.

7. הנאשם אף הוא ביקש לומר דברים. לדבריו האירוע היה חד פעמי, הוא מרגיש שהוא לא היה עצמו, חש בושה על מעשיו ובטוח שהאירוע זה לא יחזור בשנית. ציין שרוצה לקחת את עצמו בידים, להתחתן, עדיין לא יודע במה רוצה לעבוד אך רוצה ללמוד הנדסאי.

דין

מתחם העונש ההולם

8. כתב האישום מתאר מספר עבירות שנפרסו על פני יום אחד, כל העבירות בוצעו כלפי אותה המתלוננת, עסקין במסכת עבריינית אחת ולפיכך יקבע בגינה מתחם עונש הולם אחד.

9. **הערכים המוגנים** שנפגעו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים הם זכותו של אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל שלמות גופו, זכותו של אדם לשלוות נפש.

ראו דברי כב' הש' גובראן בע"פ 7878/09 **מדינת ישראל נ' פלוני**:

"האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. 'חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים'... שישקפו ערכים של גמול והרתעה."

עבירת האיומים הינה עבירה חמורה, בהיותה ביטוי מילולי לאלימות המשליטה טרור על מושאה. בתי המשפט עמדו על החומרה הנובעת מעבירת האיומים בשל המסוכנות הטבועה בה, בהתייחס לאפשרות הוצאת דברי האיום מן הכוח אל הפועל ולהיותם מעשי בריונות לשמה.

עמד על כך כב' הש' גולדברג בע"פ 103/88 **ליכטמן נ' מ"י** (16.9.89):

"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה להגן על שלווה נפשו של הפרט מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין".

10. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא משמעותית. התקיפה התבטאה בנשיכות בשורש כף היד ובזרוע, נשיכות שגרמו למתלוננת לזעוק מכאב והותירו סימנים על גופה. האיום התבטא בכך שהנאשם אמר למתלוננת שהיא תשלם מחר על הכל ושהוא ינקום בה.

11. **באשר לנסיבות ביצוע העבירות בתיק האלימות**, נתתי דעתי לכך שבין הנאשם למתלוננת היה קשר זוגי משך שנה ואשר הסתיים שבועות ספורים לפני כן, על פי רצונה של המתלוננת ולמורת רוחו של הנאשם. נתתי דעתי לכך שהנאשם ביצע העבירה כשברקע רצונו להחזיר המתלוננת לחיקו. נתתי דעתי לכך שהעבירות בוצעו לאחר שהנאשם השמיע כוונות התאבדות, והמתלוננת הגיעה לביתו מתוך דאגה לשלומה. נתתי דעתי לכך שהעבירות בוצעו לאחר שהמתלוננת ביקשה להזעיק למקום את המשטרה על מנת למנוע מהנאשם לממש את איומי ההתאבדות. אין אינדיקציה לתכנון מוקדם לביצוע העבירות, הן לא בוצעו בתחום, לא היה שימוש בנשק חם או קר, אם כי מזעקת הכאב שהשמיעה המתלוננת ומהתמונות שהוצגו עולה כי הנשיכות שנשכה, היו ברמה לא מבוטלת של אלימות.

12. מדיניות הענישה הנוהגת בתיק האלימות מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות. ראו למשל:

· רעפ 297/15 **דניאלברנסון נ' מדינת ישראל**: עבירות של ניסיון תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של

ממש: המבקש דחף את אימו, היכה אותה בפניה וירק עליה. בתגובה, ניסתה האחות להרחיק את המבקש מאמו, אך המבקש אחז בחוזקה בשערה של האם, דחף אותה לעבר הקיר, לחץ על פניה ועל משקפיה, וגרם לה לחבלה בעינה. בהמשך ולאחר שלא חדל המבקש ממעשיו, ריססה האם גז פלפל לכיוונו, וכתגובה, הפיל אותה ארצה, ומרח את נוזל הגז על פניה. משראתה זאת האחות, ריססה את פני המבקש בגז, עד שחדל ממעשיו, והלך לשטוף את פניו. בית משפט קמא גזר על המבקש מאסר מותנה וקנס, בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה וגזר על המבקש 5 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 6756/14 **יצחקבןחמוני' מדינת ישראל** (15.1.15); תקיפה הגורמת חבלה ממש. בעקבות ויכוח המבקש תקף את אחותו בכך שסטר לה בפניה, בעט ברגליה הכה אותה באמצעות מקל וגרם לה המטומה בירך ונפיחות באצבע שמאל. בית משפט קמא הרשיע המבקש על פי הודאתו וגזר עליו מאסר מותנה וקנס. ערעוריו לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

רע"פ 8820/13 **אליהוקשתני' מדינת ישראל** (12.2.14); המבקש הורשע לאחר שמיעת הוכחות בשלוש עבירות אימים וכן בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש, היזק לרכוש במזיד וחבלה במזיד ברכב. המבקש שהה בביתם של המתלוננים (אם ובנה) מגיל צעיר במסגרת של אומנה. בהמשך, בין הצדדים התגלע סכסוך שעיקרו דרישת המתלוננים מהמבקש לעזוב את ביתם לאחר שחרורו משירותו הצבאי. המבקש תקף את המתלונן, בעט בו, הכה אותו באגרופו, הפילו ארצה, המשיך לבעוט בו כשהוא שוכב, וגרם לו לחבלות של ממש (דימום מהשפה, נפיחות ושבירת משקפיים) לאחר מכן בעט במכוניתו וגרם לה נזק. באירוע אחר המבקש איים על המתלוננים בתנועת שיסוף גרון מול פניהם. בית משפט קמא גזר על המבקש מאסרים מותנים. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש על הכרעת הדין. נדחתה בקשת רשות הערעור.

רע"פ 3389/11 **מתיקו דראגו נגד מדינת ישראל** (26.5.18) המבקש הורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, המבקש וחבריו פנו אל המתלוננת וחברתה וניסו לשוחח עמן. המבקש, שהיה בגילופין באותה עת, תקף את המתלוננת בעינה, ולאחר שנפלו משקפיה, דרך עליהם ושבר אותם. בהמשך, היכה את המתלוננת בראשה ובעיניה וגרם לה דימום מהאף ושטף דם. בהמשך כשאותר על ידי השוטרים ניסה לברוח ולהתנגד למעצרו. בית המשפט קמא גזר על המבקש 9 חודשי מאסר וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו והפחית את תקופת המאסר ל- 7 חודשים. בקשת רשות ערעור נדחתה.

עפ"ג (מח' ב"ש) 57820-01-15 **יואב מוצ'ה נ' מדינת ישראל** (12.3.2015), המערער הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של אימים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוגו, בכך שאיים "לגמור אותה", חנק אותה, הפילה ארצה, נשך אותה באמה והכה אגרופיו בפניה. בתגובה המתלוננת נשכה את הנאשם בידו. למתלוננת נגרמו חבלות. נקבע מתחם ענישה הולם שבין 11 ל-30 חודשי מאסר. בית משפט קמא גזר על המערער 13 חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית. ערעורו נדחה.

ת"פ (אילת) 2671-05-12 **מדינת ישראל נ' ולדימיר מנקו** (10.6.2014), הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירות של אימים ותקיפה סתם של בת זוגו בשני אירועים. באירוע הראשון אמר הנאשם למתלוננת כי ישבור את רגליה ויהרוג אותה, נשך אותה וסטר בפניה 3 פעמים. באירוע השני הנאשם הכניס את המתלוננת למקלחת, פתח מים קרים ואמר לה "כשתירגעי אני אוציא אותך מפה", חבט בראשה ובגבה וסטר לה. בית משפט קבע כי מתחם העונש ההולם לכל אחד מהאירועים נע בין 4-12 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית.

ת"פ (שלום אילת) 61397-03-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (28.03.2017) הנאשם הורשע על פי הודאתו עמוד 4

בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ואיומים. הנאשם תפס בחוזקה את המתלוננת, ואמר לה: "תעופי מהבית", תפס אותה בידה הושיבה על המיטה ונשך אותה בחוזקה בידה הימנית וגרם לה כאבים וסימן נשיכה בצבע אדום-כחול. על הנאשם הוטלו מאסר על תנאי וענישה נלווית.

13. לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** נע ממאסר מותנה ועד שנת מאסר.

ביטול ההרשעה

14. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פסק בית המשפט העליון כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

ככל שהעבירה חמורה יותר האפשרות להימנע מהרשעה פוחתת, בשל הצורך "להטביע חותם פליליות" שאם לא כן עלול לעבור מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" (ראו ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**).

15. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

בפרשת כתב ציין כב' השופט ש' לוי את שיקולי השיקום, המנחים בדרך כלל את שרות המבחן להמליץ על עונשים ללא הרשעה, ואלה הם:

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הנסיבות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיהיו ממצים, מקובלים עליו, כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה".

16. הנטל לשכנע את בית המשפט ששיקולי השיקום גוברים, מוטל על הנאשם.

17. יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להורות על ביטול הרשעת הנאשם.

18. עסקינן בעבירות חמורות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש על רקע אכזבה במישור הרומנטי. נסיבות ביצוע העבירה אינן קלות.

19. הגם שהנאשם צעיר בגילו (בן 22 במועד ביצוע העבירות וכיום בן 24 - "בגיר צעיר") והגם שעורך מאמצים לנהל אורח חיים נורמטיבי, בעניינו של הנאשם, אין מדובר בהסתבכות ראשונה עם החוק.

כאמור - לנאשם רישום קודם ללא הרשעה, בעבירות של התפרצות למגורים וגניבה. (עבירה משנת 2012, אשר ההרשעה בגינה בוטלה בשנת 2017 במסגרת הערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי). הנאשם ביצע את העבירה הנוכחית, בעוד ערעורו על עצם הרשעתו הקודמת תלוי ועומד.

20. הימנעות מהרשעה למי שלחובתו רישום קודם ללא הרשעה הינה חריג שבחריג שבחריגים, ויכולה להיות מוצדקת בנסיבות מאוד מאוד חריגות.

21. לא שוכנעתי כי הרשעה תפגע בשיקומו של הנאשם. שירות המבחן התרשם כאמור כי קיים סיכון בינוני להישנות עבירות והמליץ על שילובו של הנאשם בהליך טיפולי. איני סבורה כי הרשעה תפגע בהליך הטיפול המוצע.

22. באשר לנזק הקונקרטי: לא הוצג בפני נזק קונקרטי שיכול ויגרם לנאשם. תוכניותיו של הנאשם לעסוק בתחום האבטחה או ללמוד לימודי הנדסאי, טרם קרמו עור וגידים, עסקינן בתוכניות עתידיות שאין בהם כדי להוות נזק קונקרטי, מה גם שלא הובאה ולו ראשית ראיה לכך שהרשעה תפגע באפשרות לממש תוכניות אלו. הנאשם מתפרנס כיום מעבודה חלקית בהובלות, ולא נטען כי הרשעה תפגע בעיסוקו זה.

23. ככלל, כל הרשעה עלולה לפגוע בכל מורשע ולהגביל את אפשרויות התעסוקה העתידיות. ועדיין הכלל הוא הרשעה. הימנעות מהרשעה היא חריג.

24. בנסיבותיו של הנאשם, ובפרט לאור חומרת העבירות ועל רקע עברו, לא מתקיים החריג לכלל המצדיק את העדפת השיקול האינדיבידואלי על פני האינטרס הציבורי, החברתי הכללי. על כן הרשעת הנאשם תישאר על כנה.

25. אמנם שירות המבחן המליץ לבטל את הרשעת הנאשם, ועם זאת בית המשפט אינו מחוייב לאמץ את המלצת שירות המבחן.

ראו בעניי זה רע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נ מדינת ישראל קבע בית המשפט העליון כי:

"הלכה מושרשת היא כי בית המשפט אינו כבול להמלצות שירות המבחן, ששיקוליו אינם זהים, בהכרח, לשיקולי בית המשפט, שהם רחבים ומקיפים יותר. נפסק, לא אחת, כי על בית המשפט היושב על המדוכה לתת דעתו לשיקולים הכוללים של ההליך הפלילי, וביניהם לעניינים ששירות מבחן אינו מופקד עליהם...."

ראו גם ע"פ 1170/15 פלוני נ. מ"י; רע"פ 8344/15 מחאמיד נ. מ"י; רע"פ 2208/16 גוהר נ. מ"י.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

26. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לחרוג לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם.
27. בואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:
- זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר להודות ולקחת אחריות על מעשיו בהזדמנות ראשונה.
 - נתתי דעתי לרישומי הקודם של הנאשם ללא הרשעה בעבירות התפרצות למגורים וגניבה, רישום שהתיישן.
 - לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם, את האפשרות שכתוצאה מהרשעה תוגבל אפשרות פרנסתו.
 - לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן כי הנאשם מבטא רצון לנהל אורח חיים נורמטיבי ועם זאת את הערכתו כי קיים סיכון להישנות עבירות, וכי הליך טיפולי יכול להפחית את הסיכון.
 - לקחתי בחשבון את המלצתו העונשית של שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם ולהטיל עליו צו מבחן, צו של"צ והתחייבות כספית.
 - לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את גילו הצעיר של הנאשם (בן 22 בעת ביצוע העבירה - כיום בן 24 - "בגיר צעיר"), את המאמצים שעורך להשלים לימודים ולרכוש מקצוע, את שאיפותיו להתפתח במישור המקצועי.
 - לקחתי בחשבון כי חלפו כשנתיים מביצוע העבירות ולא נפתחו תיקים חדשים.
 - לקחתי בחשבון את שיקולי ההרתעה בגדרו של המתחם.
28. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, ובשים לב שהנאשם נרתם להליך טיפולי, מצאתי ליתן משקל משמעותי לשיקולי השיקום ולגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם בכל הנוגע לרכיב המאסר.

עונשו של הנאשם.

29.

לאור כל האמור, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. הנני גוזרת על הנאשם 4 חודשי מאסר, וזאת על תנאי לבל יעבור הנאשם על עבירת אלימות משך 3 שנים מהיום.

ב. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 1,500 ₪ למתלוננת הגב' מ', ע"ת 6.

הפיצוי ישולם ב- 6 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 15.12.18.

המאשימה תמציא למזכירות ביהמ"ש תוך 14 יום את פרטי המתלוננת.

ג. קנס בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו, הקנס ישולם ב- 2 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 15.6.19. כל תשלום יזקף ראשית לכל על חשבון הפיצוי.

ד. הנני מטילה על הנאשם צו מבחן וזאת למשך 18 חודשים. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך 18 חודשים מהיום. במסגרת המבחן ישולב הנאשם בכל הליך טיפולי ששירות המבחן ימצא לנכון מעת לעת.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו המבחן.

ה. הנני מטילה על הנאשם צו לביצוע 180 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה.

השל"צ יבוצע בהתאם לתכנית שתגובש על ידי שירות המבחן ובפיקוח שירות המבחן. אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.

שירות המבחן יגיש את התוכנית תוך 60 יום מהיום והיא תאושר ללא צורך בדיון נוסף.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו השל"צ.

ו. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3000 ₪ להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע. ההתחייבות תחתם עוד היום אחרת יאסר למשך 15 יום.

העתק הפרוטוקול לשירות המבחן.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים, וזאת בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בבאר שבע.

ניתן היום, 7.11.18 כ"ט חשון תשע"ט במעמד הצדדים.